

شادمهر عقیلی «گل یاس» را بازخوانی کرد

شادمهر عقیلی، خواننده موسیقی پاپ، ویدیویی از بازخوانی قطعه «گل یاس» را در صفحه رسمی خود منتشر کرد؛ اثری که از قطعات مذهبی شناخته شده کارنامه او در سال های فعالیتش در ایران به شمار می رود.

«گل یاس» در سال ۱۳۷۷ و در قالب آلبوم «مسافر» منتشر و ترانه آن را سید فرید احمدی سروده و آهنگسازی و تنظیم آن را شادمهر عقیلی انجام داده است. «گل یاس» قطعه ششم آلبوم «مسافر» بود؛ آلبومی که از آثار پرفروش موسیقی پاپ دهه ۷۰ به شمار می رفت. این آهنگ به صورت مجاز و در زمان حضور او در ایران و در وصف حضرت زهرا سلام الله علیها خوانده شده بود.

صباخبر

درگذشت تصویرگری که بی هیاهو ماندگار شد

ژیلا هدائی، نقاش و تصویرگر برجسته ایرانی، مرداد ماه ۱۴۰۵ در تهران درگذشت. انجمن هنرمندان نقاش ایران با انتشار پیام تسلیت، خبر درگذشت این هنرمند را تأیید کرد. هدائی از نسل تصویرگرانی بود که در شکل گیری جریان حرفه ای تصویرگری کتاب کودک در ایران نقش داشت. او برنده جایزه بین المللی «قلم طلایی بلگراد» بود و سابقه حضور در بینال تصویرگری کتاب کودک بولونیا و همکاری مستمر با انتشارات شبابیز را داشت. هدائی در کنار تصویرگری، در عرصه نقاشی نیز فعال بود و از هنرمندان گالری هفت ثمر به شمار می رفت. آثار او با نگاهی شاعرانه و بهره گیری از رنگ، بافت و ترکیب مواد، مرزی میان تصویرگری و نقاشی ایجاد می کرد.

ایرنا

گفت و گو با جواد روشن کارگردان، نویسنده و پژوهشگر تئاتر:

واقعیت های تئاتر باید بازتعریف شود

جواد روشن عضو هیات مدیره مرکزی خانه تئاتر بر اینکه وظایف در تولید یک کار نمایشی باید تفکیک شده و همراه با شرح وظایف باشد، تأکید کرد و گفت: کارخانه داری که برای کاری سرمایه می آورد، نمی تواند تهیه کننده تئاتر باشد و کار باید دست کاردان باشد.

وی درباره ورود افراد غیر هنری و بازاری به عرصه تهیه کنندگی تئاتر اظهار کرد: باید از چند جنبه به این اتفاق نگاه کرد و آن را مورد توجه قرار داد؛ اول اینکه تئاتر ما چقدر بنیه و شرایطی که اقتصادش به درستی بچرخد دارد؟ تهیه کننده هر کسی که می خواهد باشد باید با امیدی وارد شود، چر که سرمایه ای را وارد می کند و انتظار دارد رقمی که می آورد به همراه رقم اضافه تری به او بازگردد و یا حداقل ضرر نکند، اما این مساله مطرح است که آیا سازوکار تولید تئاتر ما یعنی هزینه و عرضه و تقاضا می تواند رابطه درستی ایجاد کند یا خیر؟

او افزود: بسیاری از سالن های ما ظرفیت پایین از نظر تعداد صندلی دارند و با احتساب تعداد شب هایی که قرار است اجرا روی صحنه برود تناسبی بین هزینه ها و فروش وجود ندارد، در حالی که هزینه های تولید ثابت است.

روشن گفت: برای ورود به این عرصه حتما باید افرادی باشند که پول سالم و دغدغه کار را داشته باشند و اینکه صنفی دارند، دسترسی به آنها وجود دارد یا خیر که به طور معمول چنین دسترسی وجود ندارد. بسیاری از افرادی که سرمایه وارد کار کرده اند از طریق رابطه و صحبت بوده و بسیاری از آنها خارج از عرصه فرهنگ هستند و از نگاه های اقتصادی غیرفرهنگی می آیند چون صرفا علاقه مند بوده و یا به دنبال آشنایی با چهره های هنری هستند.

وی یادآور شد: انجمن هنرهای نمایشی در سال های گذشته به سمت برگزاری کارگاه ها و دوره های آموزشی با حضور اساتید در داخل و خارج از کشور در راستای تربیت مدیران تولید و تهیه کننده تئاتر رفته اند تا به نوعی پروانه فعالیت بگیرند و اجازه کار رسمی داشته باشند که این اتفاق تاکنون نیفتاده است.

او خاطر نشان کرد: این روزها اگر ۱۰۰ نمایش در تهران به روی صحنه می رود شاید فقط ۱۰ درصد آنها

ایرنا

سودده باشد و مابقی روی کاغذ هم ضرر می دهد. اگر این رابطه درست تعریف نشود و آموزش درست ارائه نشود به طور قطع سرمایه گذار متضرر خواهد شد.

عضو هیات مدیره مرکزی خانه تئاتر پیشنهاد داد: تماشاخانه ها می توانند اسپانسر داشته و بخشی از هزینه ها را کم کنند، خانواده تئاتر باید این کار را انجام دهد چون منافع مشترک ایجاد می کند. تئاتر ما به لحاظ خصوصی وارد مرحله جدیدی شده که تجربیات ۱۰ سال پیش را گذرانده و باید اکنون جدی به موضوع وارد شد و روی مسائلی چون تهیه کنندگی، تولید بودجه و سرمایه گذار کار کرد. کارخانه داری که پول را می آورد سرمایه گذار است و تهیه کننده چیز دیگری است و حتما باید واقعیت های تئاتر بازتعریف شود.

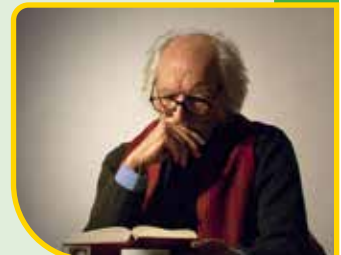
محمود دولت آبادی: نتوانستم با سینما کنار بیایم

بخش هایی از گفت و گوی محمود دولت آبادی، نویسنده برجسته ادبیات ایران، با جمشید برزگر که در سال ۲۰۱۰ انجام شده، بار دیگر در فضای مجازی مورد توجه قرار گرفته است.

دولت آبادی در این گفت و گو درباره نگاه خود به سینما می گوید: «سینما خوب نیست، خوب نبود و خوب نخواهد بود» و تأکید می کند که نمی تواند با «صنعتی که با هنر درآمیخته» کنار بیاید. خالق «کلیدر» معتقد

است در سینما، تلویزیون و مطبوعات می توان با تدوین و جابه جایی تصاویر و مطالب، معنایی متفاوت از واقعیت ارائه کرد، اما تئاتر به دلیل اجرای زنده، از این امکان کمتر برخوردار است.

او می گوید: «تئاتر را دوست دارم، چون از لحظه ای که پرده باز می شود تا زمانی که بسته می شود، کمترین دروغی در آن نمی توان گفت.» دولت آبادی در عین حال مخالفتی با تکنیک هایی مانند مونتاژ ندارد، اما معتقد است این ابزارها می توانند زمینه فاصله گرفتن از حقیقت را فراهم کنند. او ریشه این نگاه را در زیست روستایی و ارتباط مستقیم با زمین می داند.

صباخبر

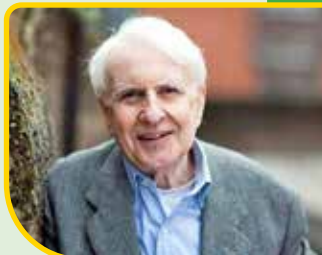
پیتر گیل نمایشنامه نویس برجسته بریتانیایی درگذشت

پیتر گیل، کارگردان و نمایشنامه نویس برجسته بریتانیایی که بیش از ۱۰۰ تولید نمایشی را برای تئاتر سلطنتی و تئاتر ملی روی صحنه برد، در ۸۶ سالگی درگذشت.

گیل فعالیت هنری خود را از بازیگری آغاز کرد و در سال ۱۹۵۸ در تئاتر سلطنتی لندن روی صحنه رفت، اما چندی بعد با تشویق مدیر هنری این مجموعه به کارگردانی روی آورد. نخستین کارگردانی

او در سال ۱۹۶۵ با نمایش «شب جمعه یک معدنچی» اثر دی. ایچ. لارنس رقم خورد.

او در سال ۱۹۸۰ مدیر تئاتر ملی شد و چهار سال بعد استودیوی تئاتر ملی را برای حمایت از نمایشنامه نویسان و کارگردانان تأسیس کرد. گیل تا سال ۱۹۹۷ در این مجموعه فعالیت داشت. «یورک رئالیست» از مهم ترین آثار اوست که با نگاهی به روابط طبقاتی و اجتماعی، جایگاه ویژه ای در تئاتر معاصر بریتانیا پیدا کرد. گیل در سال ۱۹۸۰ نشان سلطنتی بریتانیا را دریافت کرد و در سال ۲۰۰۸ نیز خاطرات خود را در کتاب «شاگردی» منتشر کرد.

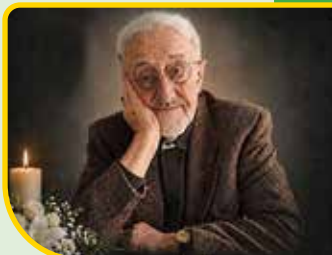
ایستا

پیام تسلیت نوروزپور در پی درگذشت ابوالقاسم قاسم زاده

محمدرضا نوروزپور معاون امور رسانه ای و تبلیغات وزارت فرهنگ در پیامی درگذشت استاد ابوالقاسم قاسم زاده را تسلیت گفت. در بخشی از پیام نوروزپور آمده است: مرحوم قاسم زاده از جمله

روزنامه نگارانی بود که عمر پرپرکت خود را در مسیر آگاهی بخشی، پاسداشت اخلاق حرفه ای، اعتلای فرهنگ گفت و گو و خدمت صادقانه به رسانه و مطبوعات کشور سپری کرد. حضور دیرپای ایشان

در عرصه روزنامه نگاری، به ویژه در کنار نام های ماندگار و جریان ساز فرهنگ و رسانه کشور، گواهی روشن بر تعهد، نجابت، پختگی قلم و دغدغه مندی او به ایران، جامعه و حقیقت بود. بی تردید، منش حرفه ای، متانت قلم و تجربه گران سنگ آن فقیه سعید، برای نسل های امروز و فردای روزنامه نگاران و فعالان رسانه ای کشور، سرمایه ای ماندگار و الهام بخش خواهد بود. اینجانب، این ضایعه را به خانواده محترم و همکاران ایشان در موسسه اطلاعات، جامعه رسانه ای کشور و همه دوست داران فرهنگ و قلم تسلیت عرض می کنم... نام و یاد استاد ابوالقاسم قاسم زاده در حافظه فرهنگ و رسانه ایران ماندگار خواهد بود.

صباخبر